

mezených a přechází k právnímu posouzení, v němž s ním nelze souhlasiti. Byl-li stroj, jak bylo zjištěno, již jednou prodán a dřívějším kupcem alespoň v tom rozsahu, jak sám připouští, to jest po třicet dní, používán, byl-li pak onomu kupci odňat a musil býti opravován, nelze zajisté již mluvit o novém stroji, jaký měl na mysli žalobce, když stroj kupoval. Pro zákazníka není lhostejno, byl-li stroj zaběhnut v továrně pod odborným dozorem a odbornými silami a zůstal-li při tom neporušen, anebo byl-li nikoli jen zaběhnut, nýbrž používán neodpovědnými osobami a při tom poškozen, protože kupec již subjektivně nemá onoho uspokojení a důvěry, kterou má na mysli, když chce stroj nový. Chce-li stroj nový, smí se ve slušném obchodování nadíti, že mu bude dodán takový stroj a že mu skutečný stav věci nebude zamlčen. Chce-li pak dodavatel skutečně vážně splnit takový svůj závazek, musí kupci nabídnouti skutečný takový nový stroj a nebude se pokoušeti podsunouti kupci stroj, který této vlastnosti nemá; učiní-li tak přece, nemůže čekat, že bude dodávka uznána za plnění smluvní.

Čís. 13027.

Zákon ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., kterým se dočasně upravuje výkon exekuce proti zemědělcům.

Na tom, kdo žádá o odklad exekuce, jest, by prokázal, že pozemky sám obhospodařuje a z jejich výtěžku čerpá z převážné míry výživu.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1933, R II 414/33.)

Soud první stolice vyhověl návrhu dlužnice Berty T-ové, by byla odložena exekuce až na dobu po 31. prosinci 1933 ve smyslu zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. Rekursní soud zamítl návrh dlužnice. Důvody: Ve smyslu § 1 odst. (2) zák. ze dne 5. května 1933 čís. 74 sb. z. a n. odloží exekuční soud v exekučních věcech proti zemědělcům zahájených již v den, kdy tento zákon nabyt platnosti, na návrh dlužníka výkon prodeje (dražby) věcí movitých nebo nemovitých na dobu po 31. prosinci 1933. Za zemědělce jest považovati — zákon neříká, kdo jest zemědělcem, — kdo sám se svou rodinou nebo s najatými pracovními silami zemědělské pozemky obdělává, by zcela nebo z části vyživoval sebe nebo svou rodinu. Obecní rada v R. sděluje, že Berta T-ová provozuje v obci živnost hostinskou a výčepnickou, že má vlastní obytnou a hospodářskou budovu a pole ve výměře 4 jiter. Podle odhadního protokolu ze dne 10. května 1933 není na exekvované nemovitosti žádného příslušenství, jelikož majitelka nemovitost sama neužívá a neobdělává. Dává-li povinná, která vlastně jest hostinskou, pozemek do pachtu, nemajíc živého ani mrtvého inventáře k vlastnímu obhospodaření, nelze ji považovati za zemědělce, na něhož se vztahují ustanovení o odkladu výkonu exekuce ve smyslu shora cit. zákona.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu, pročež se odkazuje na jeho správné důvody, jež nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu a k nimž se podotýká, že bylo na dovolací rekurentce, by prokázala, že pozemky sama obhospodařuje a z jejich výtěžku čerpá z převážné míry výživu, což se však nestalo.

Čís. 13028.

Dostavil-li se k prvému roku za žalovaného vedlejší intervenient, nelze rozhodnouti o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání, byl-li zároveň podán odpor proti připuštění vedlejší intervence, o němž jest ponechati rozhodnutí senátu. Lhostejno, že v době, kdy byl konán první rok, nebylo ještě podání o přístupu doručeno žalovanému, stalo-li se tak proto, že vedlejší intervenient učinil podání v době, kdy již nemohlo býti včas doručeno žalovanému, a to proto, že mezi doručením žaloby žalovanému a prvním rokem neuplynula lhůta stanovená v § 231, prvý odstavec, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1933, R II 438/33.)

Žalobkyně domáhala se žalobou, o niž tu jde, na žalovaném zaplacení zápůjčky, protože si žalovaný s ostatními členy zakladatelského výboru vypůjčil od žalobkyně peníze, za něž byl zřízen cukrovar, a zavázal se zaplatiti zápůjčku solidárně s ostatními členy zakladatelského výboru a přistoupil k závazkům ostatních členů výboru písemným prohlášením jako rukojmí a plátce. Žaloba s ustanovením prvního roku na den 22. července 1933, byla žalovanému doručena dne 14. července 1933. Podáním, došlým na soud dne 21. července 1933, oznámilo Hospodářské družstvo, že přistupuje k žalovanému jako vedlejší intervenient s postavením nerozlučného společníka ve sporu. K prvému roku ze dne 22. července 1933 se nedostavil žalovaný, dostavil se však zástupce Hospodářského družstva a ohradil se proti návrhu žalobkyně, by byl vynesena rozsudek pro zmeškání. Soud první stolice nevyhověl návrhu žalobkyně, by byl vynesena rozsudek pro zmeškání, a udělil žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi. D ů v o d y: Žalobce navrhl, by byl proti žalovanému vynesena rozsudek pro zmeškání a vznesl odpor proti připuštění vedlejšího intervenienta. Vedlejší intervenient se ohradil proti návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání a žádal lhůtu k podání žalobní odpovědi. Bylo mu v obojím směru vyhověti s oporou o Ottův Soustavný úvod, z něhož se cituje: díl I. vydání 1897, druhý 1898, třetí 1901: str. 186 prvního dílu: Vedlejší intervenient zaujímá postavení pouhého pomocníka strany, ale může také zaujímat postavení nerozlučného společníka ve sporu vedle strany, jestliže na výtěžství má přímý zájem, poněvadž konečný náleze ve sporu jeví také právní účinky ohledně poměru takového intervenienta k odpůrci strany,